

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 20/05-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. januára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Eduarda Pintéra, I., zastúpeného advokátkou JUDr. M. S., K., v ktorej namieta porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaniach vedených pod sp. zn. D 1696/99, D not 196/99 a sp. zn. D 281/01 (D not 49/02, neskôr D not 258/03), a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Eduarda Pintéra o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. októbra 2004 doručená sťažnosť Ing. Eduarda Pintéra, bytom I. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. M. S., K., v ktorej namieta porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. D 1696/99, D not 196/99 a sp. zn. D 281/01 (D not 49/02, neskôr D not 258/03).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že 29. januára 2001 podal sťažovateľ na okresnom súde žiadosť „o obnovu (pokračovanie) v dedičskom konaní“ z dôvodu novoobjaveného majetku po poručiteľovi J. P. (otcovi sťažovateľa), ktorý zomrel 24. júna 1999 (ďalej len „poručiteľ“). Pôvodné dedičské konanie po poručiteľovi bolo vedené pod sp. zn. D 1696/99, D not 196/99 a sám sťažovateľ podľa jeho názoru nebol jeho účastníkom. O sťažovateľom vznesenej námietke zaujatosti voči súdnemu komisárovi JUDr. J. B. okresný súd rozhodol až 13. novembra 2001, čím podľa neho zaviniel priet'ah v konaní v trvaní 10 mesiacov.

Pretože okresný súd „*bol opakovane v dedičskom konaní nečinný*“, sťažovateľ podal sťažnosť na priet'ahy v konaní, na ktorú okresný súd reagoval listom z 27. októbra 2003, v ktorom si svoj pomalý postup nepriznal. Podľa sťažovateľa v poradí druhý priet'ah v uvedenom konaní vznikol v období od 13. novembra 2001 do 27. októbra 2003. Výzvu na zaplatenie súdneho poplatku z 21. januára 2002, ktorá mu v tomto období bola okresným súdom zaslaná a na ktorú bezodkladne reagoval zaplatením súdneho poplatku 30. januára 2002, možno podľa neho považovať za „*bežný*“ a „*zanedbateľný*“ úkon vo vzťahu k dlhodobému priet'ahu okresného súdu.

Prvé pojednávanie vo veci sťažovateľa sa uskutočnilo až 8. júla 2004, čo podľa sťažovateľa nie je primeraná doba pre vytýčenie pojednávania v dedičskej veci. Pôvodné dedičské konanie po poručiteľovi vedené na okresnom súde pod sp. zn. D 1696/99, D not 196/99 nebolo podľa sťažovateľa právoplatne skončené, pretože uznesenie o zastavení konania pre nemajetnosť z 2. septembra 1999 nebolo doručené ani pozostalej manželke poručiteľa. Dňa 20. septembra 2004 sa v predmetnej veci uskutočnilo pojednávanie, na ktorom súdny komisár JUDr. J. B. uložil sťažovateľovi povinnosť, aby mu predložil čísla vkladných knižiek poručiteľa, prípadne jeho účtov alebo dôkaz o existencii sumy 239 278 Sk, ktorá patrila poručiteľovi. Súdny komisár JUDr. J. B. postupoval uvedeným spôsobom napriek skutočnosti, že mu sťažovateľ na uvedenom pojednávaní predložil zápisnicu notárky JUDr. P., ktorou podľa neho preukázal, že suma 239 278 Sk patrila v polovici do dedičstva po poručiteľovi. Takýto postup súdneho komisára podľa

sťažovateľa spôsobil tretí zbytočný prietah v dedičskom konaní, ktoré ani po 5 rokoch od smrti poručiťa nie je uzavreté konečným rozhodnutím okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ požiadal, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom rozhodne nasledovne:

„Okresný súd v Nitre porušil základné právo sťažovateľa Ing. Eduarda Pintéra v dedičskom konaní vedenom pod sp. zn. D 1696/99, D not 196/99, D 281/01, D not 49/02 a pod sp. zn. D 281/01, D not 258/03 aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené mu čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a aby sa jeho vec prejedнала v primeranej lehote, zaručené mu čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresnému súdu v Nitre sa prikazuje konať v konaní D 281/01, D not 258/03 bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľovi Ing. Eduardovi Pintérovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 80.000,- sk (slovom osemdesiattisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd v Nitre povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

Okresný súd v Nitre je povinný vyplatiť Ing. Eduardovi Pintérovi trovy právneho zastúpenia v sume 9.340,- Sk, na bankový účet právnej zástupkyne M. S. (...) do 15 dní od právoplatnosti nálezu.“

V sťažnosti sťažovateľ uviedol, že dôvodom uplatnenia si primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 80 000 Sk je „charakter konania, jeho povaha a najmä dlhodobý, viac ako päť rokov trvajúci a naďalej pretrvávajúci pocit právnej neistoty sťažovateľa v skoré a spravodlivé ukončenie jeho veci konečným rozhodnutím súdu. Tiež obava sťažovateľa v odbornosť súdu, vzhľadom na nepokračovanie v pôvodnom dedičskom konaní, ktoré očividne nenadobudlo právoplatnosť vzhľadom na prednes Ing. J. P. CS a aj preto, že po viac ako 5 rokoch bude dôkazná povinnosť sťažovateľa značne oslabená, čo už nie je možné prinavrátiť vzhľadom na uplynutie doby viac ako 5 rokov“.

Na základe výzvy ústavného súdu z 18. novembra 2004 sa k sťažnosti sťažovateľa vyjadril aj okresný súd listom sp. zn. Spr. 2027/04 zo 16. decembra 2004. Vo svojom

vyjadrení uviedol, že dedičské konanie po poručiteľovi J. P., zomrelom 24. septembra 1999, vedené na okresnom súde pod sp. zn. D 1696/99 bolo zastavené pre nemajetnosť poručiteľa uznesením okresného súdu z 2. septembra 1999, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23. septembra 1999. Spis vedený na okresnom súde pod sp. zn. D 1696/99 bol natrvalo pripojený k spisu vedenému pod sp. zn. D 281/01, D not 49/02. V rámci ďalšieho textu svojho vyjadrenia okresný súd podal podrobný prehľad procesných úkonov okresného súdu, ako aj úkonov jednotlivých súdnych komisárov vykonaných v predmetnej veci.

Z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania v predmetnej veci.

Dňa 29. januára 2001 doručil sťažovateľ okresnému súde svoj návrh na prejednanie novoobjaveného majetku po poručiteľovi zomrelom 24. júna 1999. Vo svojom návrhu súčasne predniesol námietku zaujatosti voči notárovi JUDr. J. B., ktorý bol okresným súdom ustanovený za súdneho komisára v pôvodnom dedičskom konaní po poručiteľovi vedenom na okresnom súde pod sp. zn. D 1696/99, D not 196/99.

Vo veci konajúci sudca nechal pokynom z 29. januára 2001 k predmetnému spisu pripojiť spis okresného súdu sp. zn. D 1696/99.

Na základe pokynu vo veci konajúceho sudcu zo 17. júla 2001 bol notár JUDr. J. B. vyzvaný, aby sa vyjadril k námietke zaujatosti vznesenej sťažovateľom v predmetnom konaní.

Pokynom z 12. júna 2001 vo veci konajúci sudca nechal opätovne pripojiť spis vedený na okresnom súde pod sp. zn. D 1696/99, D not 196/99. Notár JUDr. J. B. sa k námietke zaujatosti vyjadril listom z 30. októbra 2001, v ktorom okresnému súde oznámil, že sa v predmetnej veci necíti byť zaujatý.

Okresný súd uznesením sp. zn. D 281/01 z 13. novembra 2001 rozhodol, že notár JUDr. J. B. ako súdny komisár nie je vylúčený z prejednávania predmetnej veci. Uznesenie

bolo notárovi JUDr. J. B. doručené 28. novembra 2001. Spisový materiál v predmetnej veci bol JUDr. J. B. doručený 11. marca 2002.

Na základe výzvy okresného súdu z 21. januára 2002 sťažovateľ v prílohe svojho listu z 30. januára 2002 okresnému súdu oznámil, že súdny poplatok v predmetnej veci zaplatil. Okresný súd následne 19. februára 2002 poveril JUDr. J. B. na vykonanie potrebných úkonov vo veci prejednávania dedičstva po poručiteľovi.

Podľa úradného záznamu spísaného na okresnom súde 25. augusta 2001 (zrejme ide o omyl v dátume – správne mal byť datovaný 25. augusta 2003) sa na okresný súd dostavil sťažovateľ za účelom nahliadnutia do spisu, z ktorého si nechal vystaviť fotokópie listín.

Zamestnanci notárskeho úradu JUDr. J. B. spísali 25. augusta 2003 úradný záznam o správaní sťažovateľa, ktorý sa na notársky úrad dostavil bez predvolania a žiadal o nahliadnutie do spisu v predmetnej veci a o prefotenie listín z neho.

Súdny komisár JUDr. J. B. listom sp. zn. D 281/01, D not 49/02 z 25. augusta 2003 vyzval sťažovateľa na doplnenie jeho návrhu na začatie konania.

Okresný súd listom zo 4. septembra 2003 požiadal súdneho komisára JUDr. J. B. o predloženie spisu v predmetnej veci spolu s vyjadrením k sťažnosti sťažovateľa z 26. augusta 2003. Súdny komisár JUDr. J. B. reagoval na výzvu okresného súdu listom z 15. októbra 2003. Vo svojom liste požiadal, aby ho okresný súd vylúčil z vykonávania úkonov notára ako súdneho komisára v predmetnej dedičskej veci z dôvodu zaujatosti.

Okresný súd následne 27. októbra 2003 poveril vykonaním úkonov v predmetnej dedičskej veci súdneho komisára JUDr. Š. Š. Predmetný spis bol ďalej vedený pod sp. zn. D 281/01, D not 258/03. Spisový materiál bol následne listom z 27. októbra 2003 zaslaný súdnemu komisárovi JUDr. Š. Š.

Vo veci konajúci súdny komisár JUDr. Š. Š. listom č. k. D 281/01, D not 258/03-21 z 29. januára 2004 požiadal Katastrálny úrad v Trenčíne, Správu katastra Trenčín, o zaslanie viacerých listov vlastníctva, resp. výpisov z pozemkovej knihy a identifikáciu parciel.

Listom z 29. januára 2004 súdny komisár JUDr. Š. Š. požiadal o súčinnosť v predmetnom konaní spočívajúcu v zaslaní listov vlastníctva, resp. výpisov z pozemkovej knihy a identifikáciu parciel aj Správu katastra Bánovce nad Bebravou.

Správa katastra Bánovce nad Bebravou oznámila súdnemu komisárovi JUDr. Š. Š. listom z 3. februára 2004, že jeho výzvu postúpila vecne príslušnej Správe katastra Trenčín.

Správa katastra Trenčín listom z 26. apríla 2004 zaslala súdnemu komisárovi JUDr. Š. Š. požadované podklady.

Dňa 6. mája 2004 bol súdnemu komisárovi JUDr. Š. Š. doručený list Správy katastra Trenčín z 3. mája 2004, ktorým mu zaslal ďalšie vyžiadané listy vlastníctva.

Listami z 13. mája 2004 vo veci konajúci súdny komisár JUDr. Š. Š. vyzval Tatra banku, a. s., Nitra, ako aj Ľudovú banku, a. s., Nitra na oznámenie zostatkovej hodnoty na príslušnom u nich vedenom účte poručiteľa.

Ľudová banka, a. s., reagovala na výzvu súdneho komisára JUDr. Š. Š. listom z 2. júna 2004, v ktorom mu oznámila zostatkovú hodnotu na účte poručiteľa.

V spisovom materiáli sa ďalej nachádzala faktúra č. 2004700482 z 23. júna 2004, ktorou Ľudová banka, a. s., vyúčtovala vzniknuté náklady za vystavenie potvrdenia o existencii účtu a jeho zostatku.

Podľa zápisnice spísanej na notárskom úrade JUDr. Š. Š. 8. júla 2004 uvedený súdny komisár konanie v predmetnej veci prerušil na neurčito.

Listom z 8. júla 2004 súdny komisár JUDr. Š. Š. opätovne vyzval Ľudovú banku, a. s., Nitra na oznámenie existencie účtu poručiteľa, ako aj výšky zostatku na ňom. Ľudová banka, a. s., Nitra odpovedala na jeho výzvu listom z 26. júla 2004 doručeným mu 2. augusta 2004.

V spisovom materiáli sa ďalej nachádzala faktúra Tatra banky, a. s., Bratislava č. 2806876 z 21. mája 2004, ktorou vyúčtovala súdnemu komisárovi JUDr. Š. Š. poplatok za podanie správy „o neklintovi banky“, ktorá mu bola zaslaná ako príloha listu z 21. mája 2004.

Listom z 12. júla 2004 Ing. J. P., bytom N.– Z., oznámil súdnemu komisárovi JUDr. Š. Š., že po prečítaní zápisnice spísanej 8. júla 2004 v nej zistil dve chyby (nepresnosť v poslednej adrese poručiteľa a jeho manželky a v zaznamenanom čísle účtu po poručiťovi vedenom v Ľudovej banke, a. s.)

Na notárskom úrade JUDr. Š. Š. sa 20. septembra 2004 opätovne uskutočnilo dedičské konanie v predmetnej veci za prítomnosti dedičov. Keďže z vyjadrení dedičov (sťažovateľa aj Ing. J. P.) boli zistené sporné aktíva, na ktorých existencii, resp. vysporiadaní sa nevedeli dohodnúť, súdny komisár v závere tohto konania uložil sťažovateľovi povinnosť, aby mu v lehote 30 dní od spísania zápisnice predložil dôkaz o existencii účtov poručiteľa s tvrdenu zostatkovou hodnotou, a súčasne ho poučil, že v prípade nepredloženia označených dôkazov v tejto lehote bude následne pokračovať v úkonoch v predmetnej veci bez sporných aktív.

Ing. J. P. listom z 23. septembra 2004 upozornil súdneho komisára na chybu v zápisnici z 20. septembra 2004 a súčasne požiadal o opravu spísanej zápisnice.

V prílohe svojho listu z 8. októbra 2004 sťažovateľ súdnemu komisárovi JUDr. Š. Š. zaslal svoj „návrh na určenie dedičstva po neb. J. P.“.

Okresný súd listom z 11. novembra 2004 (doručeným 19. novembra 2004) požiadal súdneho komisára JUDr. Š. Š., aby mu v lehote 10 dní oznámil, v akom štádiu sa nachádza dedičské konanie po nebohom poručiteľovi, a súčasne ho požiadal aj o zaslanie spisu v predmetnej veci ku konaniu vedenému na okresnom súde pod sp. zn. 9 C 162/04.

Súdny komisár JUDr. Š. Š. listom z 23. novembra 2004 okresnému súdu oznámil stav konania v predmetnej dedičskej veci a súčasne mu zapožičal spisový materiál ku konaniu sp. zn. 9 C 162/04.

Podľa úradného záznamu spísaného na okresnom súde 29. novembra 2004 spisový materiál v predmetnej veci bol pripojený k sp. zn. Spr. 2027/04.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že jej predmetom je namietané porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. D 1696/99, D not 196/99 a sp. zn. D 281/01 (D not 49/02, neskôr D not 258/03).

1. Ku sťažovateľom namietanému porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. D 1696/99, D not 196/99

Sťažovateľ podal ústavnému súdu sťažnosť, ktorou namietal porušenie svojho práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v čase, keď už uznesenie sp. zn. D 1696/99, D not 196/99 z 2. septembra 1999, ktorým bolo uvedené konanie zastavené pre nemajetnosť poručiteľa, nadobudlo právoplatnosť. Sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 15. októbra 2004 a uznesenie sp. zn. D 1696/99, D not 196/99 z 2. septembra 1999 nadobudlo právoplatnosť 23. septembra 1999.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti tvrdil, že predmetné konanie „*nebolo právoplatne skončené pre nedoručenie uznesenia o zastavení konania z 2. 9. 1999 č. D 1696/99, D not 196/99 ani pozostalej manželke poručiteľa*“, pričom však uvedené tvrdenie ničím nepreukázal. Ústavný súd zo spisového materiálu v predmetnej veci zistil, že uznesenie sp. zn. D 1696/99, D not 196/99 z 2. septembra 1999 bolo doručené Ing. J. P., CSc., 8. septembra 1999, sťažovateľovi 7. septembra 1999 a 8. septembra 1999 V. P. Prevzatie tohto rozhodnutia uvedení účastníci konania potvrdili svojimi podpismi na doručenkách a keďže proti nemu nepodali odvolanie, uznesenie okresného súdu sp. zn. D 1696/99, D not 196/99 z 2. septembra 1999 nadobudlo právoplatnosť 23. septembra 1999.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu ochrana základnému právu vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva ešte trvalo. Ak v čase, kedy došla sťažnosť ústavnému súdu, nedochádza k porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (napr. II. ÚS 55/02).

Z dátumu právoplatnosti uznesenia, ktorým malo dôjsť k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a z dátumu doručenia sťažnosti ústavnému súdu možno urobiť jednoznačný záver, že v čase doručenia sťažnosti

už bolo tvrdené porušovanie práv sťažovateľa skončené (netrvalo) v dôsledku právoplatného skončenia konania.

Z uvedených skutočností teda vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa v časti namietajúcej porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru je zjavne neopodstatnená.

2. Ku sťažovateľom namietanému porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom pod sp. zn. D 281/01 (D not 49/02, neskôr D not 258/03)

Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) súd poverí notára, aby ako súdny komisár prejednal dedičstvo a v prípadoch, keď sú splnené podmienky uvedené v § 175zca, vydal osvedčenie o dedičstve. Poverenie môže súd dodatočne meniť. Poverenie a zmena poverenia sú voči súdnemu komisárovi účinné, len čo mu ich súd oznámil. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že súd môže notárovi odňať poverenie. Podmienky, za ktorých súd môže odňať notárovi poverenie, sú ustanovené v § 175zb OSP.

Podľa § 175zb OSP súd môže odňať vec poverenému notárovi, ak napriek predchádzajúcemu upozorneniu spôsobí zbytočné prietahy v súdnom konaní. Súd potom poverí úkonmi v konaní o dedičstve iného notára podľa rozvrhu práce. Návrh na odňatie poverenia notárovi ako súdnemu komisárovi možno považovať za účinný prostriedok nápravy, pretože na základe tohto odňatia poverenia môže byť poverený úkonmi súdneho komisára iný notár, ak doterajší notár spôsobil v konaní zbytočné prietahy. O odňatí poverenia notárovi rozhoduje súd na základe návrhu účastníka dedičského konania.

V danom prípade bola okresnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní z 23. augusta 2003, ktorá obsahovala aj žiadosť o odňatie poverenia konajúcemu notárovi JUDr. J. B. v dedičskej veci vedenej pod sp. zn. D 281/01, D not 49/02.

Okresný súd reagoval na sťažovateľovu sťažnosť z 26. augusta 2003 listom sp. zn. Spr 1875/03 z 27. októbra 2003, v ktorom mu okrem iného oznámil, že po rozhodnutí súdu o námietke zaujatosti vznesenej notárom v jeho podaní z 15. októbra

2003 adresovanom okresnému súdu bude predmetná vec pridelená notárovi JUDr. Š. Š., ktorému bol postúpený spis na ďalšie konanie.

Okresný súd následne v ten istý deň (27. októbra 2003) poveril vykonaním úkonov v uvedenom dedičskom konaní notára JUDr. Š. Š. a súčasne mu v tento deň postúpil aj spisový materiál v tejto veci.

Po doručení spisového materiálu v predmetnej veci súdny komisár JUDr. Š. Š. pristúpil k zisťovaniu majetku poručiťa a súpisu jeho aktív a pasív prostredníctvom príslušných správ katastra, ako aj bankových inštitúcií. Následne v predmetnej veci uskutočnil dve pojednávania (8. júla 2004 a 20. septembra 2004), na ktorých bolo zistené, že medzi účastníkmi konania sú sporné aktíva, ktoré je potrebné preukázať. Za týmto účelom bola na pojednávaní konanom 20. septembra 2004 poskytnutá sťažovateľovi 30-dňová lehota na predloženie čísiel vkladných knižiek, príp. účtov súdnemu komisárovi JUDr. Š. Š., ktorý ako vyplýva aj z listu súdneho komisára z 23. novembra 2004, po vyriešení týchto sporných aktív bude v konaní ďalej pokračovať.

Z obsahu spisového materiálu v predmetnej veci vyplýva, že postup okresného súdu v období po jeho rozhodnutí o sťažovateľom podanom návrhu na odňatie poverenia notárovi JUDr. J. B. ako súdnemu komisárovi, t. j. po 27. októbri 2003, keď okresný súd vykonaním úkonov v predmetnej veci poveril nového súdneho komisára JUDr. Š. Š., smeroval plynule k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa, a ústavný súd v predmetnom konaní v uvedenom období nezistil existenciu prietáhov, ktoré by mohli spôsobiť sťažovateľom namietané porušenie označených práv.

Podľa názoru ústavného súdu okresný súd nemožno urobiť zodpovedným za porušenie práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, lebo po upozornení zo strany sťažovateľa na prietahy v konaní spôsobené notárom JUDr. J. B. sťažnosťou na prietahy v konaní z 23. augusta 2003, ktorá obsahovala aj žiadosť o odňatie poverenia konajúcemu notárovi, uskutočnil v primeranej dobe jeho výmenu, keď 27. októbra 2003 aj na základe námietky JUDr. J. B. o jeho vlastnej zaujatosti poveril

vykonaním úkonov v predmetnej dedičskej veci notára JUDr. Š. Š., čím reálne urýchlil konanie a zabezpečil jeho ďalší plynulý priebeh.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľa aj v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z dôvodov uvedených v časti II. bode 1 a časti II. bode 2 tohto uznesenia ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2005